

РЕШЕНИЕ

№ 5841

гр. София, 12.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 30.01.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Жана Петрова

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **13350** по описа за **2025** година докладвано от съдия Жана Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба с вх. № 387016/25.11.2025г. от „ВИВАКОМ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] с адрес: [населено място], [улица], представлявано от И. Х. З., против Решение № 4052 от 07.11.2025г. по НАХД № 13973 по описа за 2025г. на Софийски районен съд НО, 104-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) 17/14.08.2025г. на председателя на Комисията за регулиране на съобщенията. С НП на „ВИВАКОМ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД,[ЕИК] на основание чл. 53, ал.1 във вр. с чл. 83 ал.1 от ЗАНН, във вр. с чл. 335 и във вр. с чл. 336 от ЗЕС във връзка с чл. 4 и във вр. с чл. 2, ал. 2, т. 1 от Наредба № 4 от 21 март 2023 г. за условията и реда за предоставяне на универсалната услуга по закона за електронните съобщения (Наредба № 4) е наложена имуществена санкция в размер на 5000лв.

В касационната жалба са наведени оплаквания, че решението на районния съд е постановено при съществени нарушения на съдопроизводствените правила и неправилно прилагане на материалния закон, като не са обсъдени възраженията описани в жалбата на „ВИВАКОМ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, вкл. аудио запис от 01.12.2024г., с който дружеството е предложило на своя абонат миграция на услугата към алтернативна технология. Твърди се, че по този начин дружеството е осигурило възможност на г-жа П. да осъществява гласови съобщения на адреса на ползването на услугата. В съдържанието на НП има наличие на разминаване в изложените твърдения, доколкото от една страна в него е прието, че дружеството е в неизпълнение на

задълженията си по Наредба № 4 дори след момента, в който е предложило миграция на услугата по АНО (безжична технология) от друга страна е отчетено предлагането на алтернативно средство за доставка на универсалната услуга от страна на оператора, като съществено обстоятелство, което е от значение за преценката дали дружеството е осигурило възможност на своя абонат да осъществява повиквания. Посочва се, че в периода 08.05.2024г. - 10.03.2025г. дружеството не е нарушило чл.4, вр. с чл.2, ал.2, т.1 от (Наредба № 4), отчетено и от самата комисия, че на 08.05.2024г. фиксираната телефонна услуга на г-жа П. е прекъсната в следствие на сериозна техническа повреда, показателно, за наличието на авария – обстоятелство изключващо задължението по чл.4 от Наредба № 4. От съда се иска да бъде отменено обжалваното решение на районния съд и да се постанови друго, с което да се отмени наказателното постановление. Алтернативно, в случай, че не се приемат изложените аргументи като достатъчни основания за отмяна на решението, потвърждаващо наказателното постановление, се иска да се намали наложената санкция до минималния размер, посочен в чл. 335 ЗЕС, а именно - 500,00 лева. В проведеното съдебно заседание не изпраща представител. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът - Председател на Комисията за регулиране на съобщенията, чрез процесуален представител В. П., изпраща отговор на касационната жалба. В съдебно заседание се представлява от юрисконсулт Д., която оспорва жалбата. В отговора поддържа искания, че касационната жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна. Възражава по искането за намаляване на размера на санкцията, тъй като освен преустановителен характер наложената санкция има и превантивна цел да се постигне преустановяване на подобен тип нарушения, но основния довод е наличието на доказателства за извършени и други такива нарушения от санкционираното дружество. Изразява несъгласие с доводите на касационния жалбоподател, че с представения аудио запис се доказва изпълнението на задължението от страна на дружеството да предостави услугата, доколкото същия бил несвоевременно представен, липсвало техническа експертиза относно авторството на същия. Посочва, че от страна на санкционираното дружество не са ангажирани доказателства, че има изрично волеизявление за отказ или чрез неосигуряване на достъп от страна на потребителя на услугата. Конкретизира, че по посочената техническа повреда жалбоподателя не е ангажирал доказателства за твърдения факт на авария, нито при издаване на процесния АУАН, нито пред първата инстанция. Дори същата да е била налице се констатира значително надвишение на сроковете за отстраняване на повреди съгл. „Общите условия на договора между „Виваком България“ АД и абонатите на услуги. Моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна а решението на СРС оставено в сила. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителя на Софийска градска прокуратура, прокурор Д., намира касационната жалба за неоснователна и недоказана, а решението на СРС и издаденото наказателно постановление за правилни и законосъобразни.

Административен съд София - град, XV-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

В периода от 08.05.2024г. до 10.03.2025г., „ВИВАКОМ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] , не е осигурило на г-жа А. Х. В. -П. - краен потребител на универсална услуга, възможност за

осъществяване на гласови съобщения към номера от Националния номерационен план на Република Б., на адреса на ползване на услугата – [населено място], [улица], вх.1, ет.2, ап.4. Услугата била предоставяна на потребителя, чрез телефонен пост с номер[ЕИК].

На основание § 7 от ПЗР на Закона за електронните съобщения, във връзка с т. 2. 5. от Решение № 1317 от 2006 г. на КРС, "ВИВАКОМ БЪЛГАРИЯ" ЕАД е задължено да продължи да изпълнява предвидените в Закона за далекосъобщенията (отм.) и в Индивидуална лицензия № 100-0001/28.01.2005 г., ведно с нейните изменения, задължения, свързани с предоставяне на универсална далекосъобщителна услуга.

Съгласно чл. 2, ал. 2, т. 1 от Наредба № 4, универсалната услуга включва предоставяне на услуги за гласови съобщения чрез свързване в определено местоположение към обществена електронна съобщителна мрежа независимо от използваната технология.

Съгласно разпоредбата на чл. 4 от Наредба № 4 от 21.03.2023 г. за условията и реда за предоставяне на универсалната услуга по Закона за електронните съобщения, "ВИВАКОМ БЪЛГАРИЯ" ЕАД е длъжно да осигурява на крайните потребители възможност за непрекъснатост при ползване на горепосочената услуга, с изключение на случаите на аварии и планирани прекъсвания.

Поради прекъснатото предоставяне на фиксирана гласова услуга на г-жа А. Х. В. – П. от страна на "ВИВАКОМ БЪЛГАРИЯ" ЕАД, на 10.03.2025 г. била извършена проверка на дружеството жалбоподател от служители към Комисията за регулиране на съобщенията, държавен инспектор П. В. и държавен инспектор К. С.. Констатациите от извършената проверка са обективирани в Констативен протокол № С-ПВ-028/10.03.2025 г., където в детайли е описано установяването на нарушението – като е констатирано че към момента на съставения протокол чрез фиксиран номер[ЕИК] не се предоставят гласовата услуга, както и предоставяната интернет услуга към фиксираният номер също.

За така констатираните нарушения на дружеството бил съставен АУАН № С-010/30.04.2025г., а впоследствие издадено и процесното НП 17/14.08.2025г. на председателя на Комисията за регулиране на съобщенията.

В постановлението са изброени единадесет броя, наказателни постановления с постановени по тях влезли в законна сила съдебни решения.

В хода на производството СРС е обсъдил и показанията на разпитаният като свидетел актосъставителя В., от показанията на който се установява, че оператора на услугата не предоставя гласова услуга на крайния потребител на номер[ЕИК] от 07.05.2024г. до момента на проверката, с твърдението, че имат висок разход за възстановяване на услугите.

СРС е стигнал до обосноваван извод относно законосъобразността на издадените АУАН и НП, държани в разпоредбите на ЗАНН и съобразявайки приложените писмени доказателства, е изложил мотиви, че фактическата обстановка е подробно описана и доказана в проведеното производство, както и че безспорно е доказано изпълнителното деяние - бездействие от страна на касатора, като е съобразил размерът на наложената санкция с множество други аналогични нарушения от страна на дружеството жалбоподател посочени от наказващия орган.

Настоящия касационен състав намира, че така постановеното решение е правилно и напълно споделя изложените в постановеното решение по НАХД № 13973 по описа за 2025г. на Софийски районен съд НО, 104-ти състав мотиви, поради което същите няма да бъдат преповтаряни.

„ВИВАКОМ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД предоставя, съгласно сключено на 20.03.2024г. Допълнително споразумение към договор за ЕСУ, № 1086546420032024-59823670, на А. Х. В. –П., при оферта „Комбинирай и спести“, с включени мобилна гласова услуга, чрез номер [ЕГН] и фиксирана

гласова услуга, чрез номер[ЕИК], като предприятие по чл. 3 съгл. Наредба № 4 от 21.03.2023 г. за условията и реда за предоставяне на универсалната услуга по Закона за електронните съобщения. За фиксираната гласова услуга е избран тарифен план „VIVAFIX S“ с промоционална МАТ 12,49 лв. с ДДС, като услугата се предоставя на адрес: [населено място], [улица], вх.1, ет.2, ап.4.. Универсалната услуга включва предоставяне на услуги за гласови съобщения чрез свързване в определено местоположение към обществена електронна съобщителна мрежа независимо от използваната технология съгл. чл. 2, ал. 2, т. 1 от същата Наредба. Чл. 4 от Наредбата пък определя неговото задължение да осигурява на крайните потребители възможност за непрекъснатост при ползване на горепосочената услуга, с изключение на случаите на аварии и планирани прекъсвания.

Наложена санкция на „ВИВАКОМ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД е за нарушение на чл.4 и във вр. с чл.2, ал.2, т.1 от Наредба № 4 .

Несъмнено чл. 4 от Наредба № 4 от 21.03.2023 г. за условията и реда за предоставяне на универсалната услуга по ЗЕС, изключва задължението на доставчика в случаите на аварии и планирани прекъсвания. Съгласно Общите условия на договора между „Виваком България“ АД и абонатите на услуги, предоставяни чрез обществената фиксирана електронна съобщителна мрежа на дружеството“ – чл. 46.2, определени от касатора: б) да отстранява, в рамките на съществуващите технически и производствени възможности, в работно време, възникнали повреди по Мрежата и съоръженията, като пазва следните срокове: ба) за повреди, възникнали в станционните съоръжения - до 6 часа; бБ) за повреди, възникнали в кабелни трасета - до 10 работни дни. При наличието на твърдяната авария от страна на касатора, то несъмнено нейното отстраняване е следвало да бъде извършено съгласно посочения в Общите условия срок .

В НП, е посочен период на извършване на нарушението от 08.05.2024г. до 10.03.2025г. От документите представени по делото е видно, че от 07.05.2024г. до 04.02.2025г. услугата не само не е била предоставяна, но и от страна на доставчика на услугата не е предлаган алтернативен вариант за предоставяне на услугата. От писмо по делото с дата 05.02.2025г. е видно, че дружеството е предложило на г-жа В. - П. преминаване към нова цифрова платформа, което следвало да се извърши на 12.03.2025г. , като не са налични данни на посочената дата да са осъществени каквито и да е действия от страна на дружеството в същата насока, както и тези действия да са били възпрепятствани от страна на г-жа В. - П.. Към датата на извършената проверка 10.03.2025г. съгл. Констативен протокол № С-ПВ-028/10.03.2025 г. Е установено, че фиксиран номер[ЕИК] не е работел. В настоящия случай периода от време, през който услугата не е предоставяна – близо 9 месеца значително надвишава сроковете, в които при наличие на авария, същата е следвало да бъде отстранена от „ВИВАКОМ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД. Поради изложеното необосновано остава позоваването на касатора в жалбата за наличие на авария, както и за предприети действия от негова страна за предлагане на алтернативен вариант за предоставяне на същата. Тези факти доказват безспорно извършеното от дружеството нарушение, при обективно наличие на задължение от негова страна да осигурява възможност за непрекъснатост на универсалната услуга.

Пред двете инстанции касатора настоява за разглеждане и приобщаване към материалите по делото на аудио запис от проведен разговор от дата 01.12.2024г. с г-жа П., от който би следвало до е видно, че на потребителя е предложен алтернативен вариант за ползване на универсалната услуга. СРС правилно не е обсъдил това искане в решението си, както приема и настоящият съдебен състав, че в административно - наказателния процес е принципно недопустимо приемането и цененето на доказателства, които не са създадени и събрани по регламентирания правен ред, тъй като за тяхното изготвяне не са били относими правилата на процеса. Поради

изложеното, настоящият състав счита, че представения аудио запис в конкретния случай не може да има качество на годно доказателствено средство.

По отношение искането за намаляване на размера на санкцията във връзка с гореизложеното, настоящият съдебен състав счита, че не са налице основания за това. Наказващият орган е изложил подборни мотиви, относно наложения размер на санкцията, които са обвързани с поведението на наказаното лице, обстоятелство, което потвърждава наличието на повторност на нарушението. В този смисъл в обжалваното НП са цитирани единадесет на брой наказателни постановления, потвърдени със съответно влезли в сила решения на административни съдилища от цялата страна, което категорично сочи на липса на изолираност на случая от една страна, а от друга за наличие на системност по неспазване на разпоредбите на ЗЕС от страна на жалбоподател при един продължителен период и честота по непредоставянето на универсалната услуга по отношение на различни крайни потребители.

Предвид изложените по-горе съображения следва и извода, че извършеното нарушение не представлява маловажен случай по смисъла на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, тъй като настоящото нарушение не се отличава с по-ниска обществена опасност от обикновените случаи на това нарушение.

При осъществената проверка касационната инстанция установи, че въззивния съд е приложил правилно материалния закон към безспорно установените факти. По същество извършеното от касатора деяние е безспорно доказано и съдържа от обективна страна признаците на административното нарушение, изразяващо се в неспазване на чл.4 и във вр. с чл.2, ал.2, т.1 от Наредба № 4 от 21 март 2023 г. за условията и реда за предоставяне на универсалната услуга по закона за електронните съобщения. Ето защо, съдът намира, че основателно е ангажирана административно-наказателната отговорност на "ВИВАКОМ БЪЛГАРИЯ" ЕАД. За така установеното нарушение, правилно е определено наказание - имуществена санкция в размер на 5000 лева на основание чл. 335, във връзка с чл. 336 от ЗЕС. Размерът на наказанието е в максимален размер при превес на отегчаващи обстоятелства. Настоящата инстанция не констатира съществени процесуални нарушения в производството проведено пред СРС, поради което приема, че не са налице твърдените касационни основания, а обжалваното съдебно решение като валидно, допустимо и правилно, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, на касатора не се дължат разноски.

Ответникът претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като с оглед изхода на спора и на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, такива му се дължат. Като съобрази фактическа и правна сложност на делото, в полза на Комисия за регулиране на съобщенията следва да се присъдят разноски в размер на 66.47 (шестдесет и шест евро и четиридесет и седем евроцента) евро – левовата равностойност на 130,00 (сто и тридесет) лв. разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1, вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XV касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4052 от 07.11.2025г. постановено по НАХД № 13973 по описа за 2025г. на Софийски районен съд НО, 104-ти състав.

ОСЪЖДА „ВИВАКОМ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД,[ЕИК] с адрес: [населено място], [улица], представлявано от И. Х. З. **ДА ЗАПЛАТИ** на Комисия за регулиране на съобщенията

сумата от 66.47 (шестдесет и шест евро и четиридесет и седем евроцента) евро разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДА

ТЕЛ:

Ч

ЛЕНОВЕ: